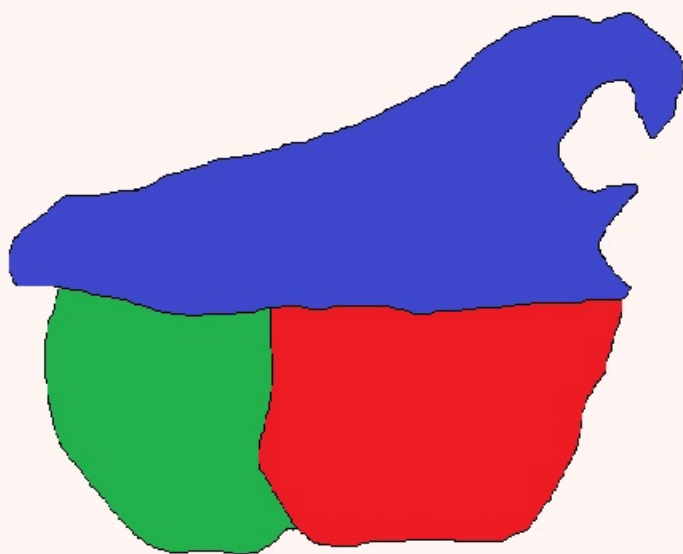

Luo Guanzhongin Kertomus
Kolmesta Kuningaskunnasta
Osa 4/4, Valtakunnan yhdistäjät

Kääntänyt Petri Luosto

**Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 4/4:
Valtakunnan yhdistäjät**

Copyright 2022 Petri Luosto

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6132-8

Suomenkielinen käännös Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta perustuu Charles Henry Brewitt-Taylorin (1857–1938) julkaisemaan englanninkieliseen kiinalaisen romaanin käännökseen vuodelta 1925, jonka nimi englanniksi oli *Romance of the Three Kingdoms*. Tässä kirjassa olevan kartan on piirtänyt hyvä ystäväni Teemu Mäkinen.

Petri Luoston tähän mennessä kääntämät kirjat kronologisessa järjestyksessä. Viimeisin teos on lihavoituna:

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 1 / 4;
Eunukkeja ja Kapinallisia

Federalistikirjoitukset

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 2 / 4;
Punaiset Kalliot

Julius Caesarin sodat

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 3 /4; Kolme Kuningaskuntaa

Thukydidesin Peloponnesolaissota

**Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 4/4;
Valtakunnan Yhdistäjät**

Henkilölista

Cao Pi, Cao Wein valtakunnan hallitsija, Cao Caon poika

Cao Rui, Cao Wein valtakunnan hallitsija, Cao Pin poika

Deng Ai, Cao Wein kenraali

Guan Xing, Shu Hanin kenraali, Guan Yun poika

Jiang Wei, Shu Hanin valtakunnan valtiomies

Liu Chan, Shu Hanin hallitsija

Ma Su, Shu Hanin kenraali

Sima Shi, Cao Wein kenraali, Sima Yin poika

Sima Yi, Cao Wein valtakunnan valtiomies

Sima Zhao, Cao Wein kenraali, Sima Yin poika

Wei Yan, Shu Hanin kenraali

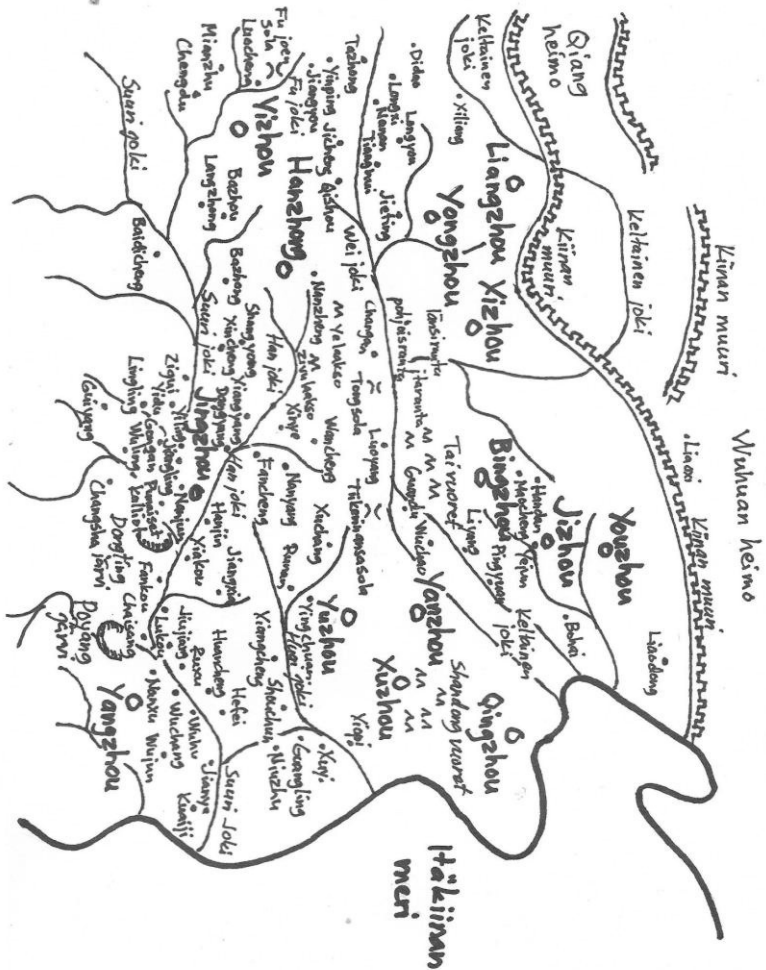
Zhang Bao, Shu Hanin kenraali, Zhang Fein poika

Zhao Zilong, Shu Hanin kokenut kenraali

Zhong Hui, Cao Wein kenraali

Zhuge Ke, Zhugen Jinin poika, Wun valtiomies

Zhuge Liang, Shu Hanin valtakunnan pääministeri

Luku 91

Uhrattuaan Lu-joella, pääministeri marssii kotiinpäin; Wuxiangin herra esittää muistiossaan hyökkäystä Weitä vastaan

Meng Huo oli mangien päälliköiden ja merkkihenkilöiden etunenässä, kun juhittiin Shun sotajoukon lähtöä. He saapuivat Lu-joelle syksyllä, yhdeksäntenä kuukautena. Ylittäessään jokea valtava myrsky nousi ja pysäytti heidät. Wei Yan ilmoitti vaikeuksistaan Zhuge Liangille, joka kysyi Meng Huolta, että tiesikö tämä syytä myrskyyn.

Meng Huo vastasi, ”Luonnonhenget ovat aina vaivanneet niitä, jotka ovat ylittäneet joen. Siksi on syytä lepytellä heitä uhrauksin.”

”Millaisista uhrauksista on kyse?” kysyi Zhuge Liang.

”Vanhoina aikoina, kun pahat henget toivat epäonnea, niin ihmisiä uhrattiin seitsemän seitsemää ja tarjottiin neljääkymmentäyhdeksää päättä. Myös tapettiin musta härkä ja valkoinen vuohi. Kun ne uhrattiin, niin tuuli tyyntyi ja vesi rauhoittui. Samaa käytettiin turvaamaan runsaat sadot.”

”Kuinka voin tappaa yhtäkään ihmistä nyt kuin taistelut ovat ohitse ja rauha on palautunut?” sanoi Zhuge Liang.

Zhuge Liang meni alas joelle nähdäkseen itse. Pohjoistuuli puhalsi kovaa ja aallot olivat korkeita. Niin ihmiset kuin myös hevoset vaikuttivat pelkäävän. Hän oli itse hämmentynyt. Sitten hän etsi paikallisia ja kyseli heiltä.

He sanoivat, ”Olemme kuulleet, että pahat henget valittavat joka yö sen jälkeen, kun sotajoukkosi ylitti joen. He huutavat aamusta iltaan. Monia pahoja henkiä on malariahöyryissä, eikä kukaan uskalla ylittää jokea.”

”Syy siihen on minun”, huokaisi Zhuge Liang, ”sillä yli tuhat Ma Dain sotilasta kuoli näihin vesiin yhdessä monien etelän ihmisten kanssa. Heidän huolestuneita sielujaan ei ole vielä vapautettu. Siksi tulen tänä iltana ja uhraan niille.”

”Vanhan säännön mukaan uhreja on oltava neljäkymmentäyhdeksän. Silloin henget katoavat”, sanoivat paikalliset.

”Pahat henget ovat täällä ihmisten kuolemien takia, joten mikä järki on tappaa lisää ihmisiä? Tiedän kuitenkin, mitä tehdä.”

Zhuge Liang käski alaisiaan valmistamaan jauhoista palloja, jotka olivat ihmisten päiden näköisiä, ja täyttää ne härkien ja vuohien lihalla. Niitä käytettäisiin ihmisten päiden sijasta, ja niitä kutsuttiin nimellä ’Mantou’ tai ’ihmisten päät’.

Illan saapuessa alttari oli rakennettu joen rantaan ja uhrattavat esineet olivat kaikki järjestetty. Siellä oli myös neljäkymmentäyhdeksän lamppua. Liput liehuivat kutsuakseen sieluja. Neljäkymmentäyhdeksän mantouta oli kasattu maahan. Kolmannen vahdin aikaan keskiyöllä Zhuge Liang pukeutui daolaiseen kaapuun, meni tekemään uhraukset ja hän käski Dong Juen lukea tämän rukouksen:

”Yhdeksännen kuukauden ensimmäisenä päivänä Han-dynastian Alkavan Vaurauden kolmantena vuonna, minä, Zhuge Liang, Hanin pääministeri, Wuxiangin herra, Yizhoun keisarillinen suojelija, käsken tehdä tämän uhrauksen tyydyttääkseni kuolleita Shun sotilaita, jotka menettivät henkensä palvellessaan maataan ja niitä etelän ihmisiä, jotka kuolivat.”

”Julistan teille, oi henget, että herrani, mahtavan Han-dynastian keisari, joka ylittää viiden läänityksen ja loistavana jatkaa kolmen dynastisen kuninkaan valtaa. Äskén, kaukainen etelä kapinoiden hyökkäsi maillemme, loukkaavasti lähetti sotajoukon, päästi taikuudellaan myrkkyä, ja antoi vapaat kädet julmuudelle kapinassa, joten minut komennettiin rankaisemaan heitä tekemistään rikoksista. Niin urheat sotajoukkoni kokoontuivat kuin pilvet ja kapinalliset lyötiin hajalle. Niiden helppojen voittojen jälkeen he menettivät taistelutahtonsa.”

”Sotajoukkoni koostui sankareista yhdeksältä alueelta, upseereista ja kuuluisista ihmisistä valtakunnasta; kaikki ovat kyvykkäitä sodankäynnissä ja taistelutaidoissa. He menivät, minne heidän käskettiin mennä ja palvelivat keisaria. Kaikki tottelivat käskyjään moitteettomasti ja olivat seitsemän kertaa vangitsemassa Meng Huon. He palvelivat täydestä sydämestään ja olivat uskollisia. Kuka olisi nähnyt, että te, oi henget, tultaisiin uhraamaan strategialle ja olisitte osana vihollisen kavalua juonia? Jotkut teistä kaatuivat syviin lähteisiin lentävistä nuolista haavoittuneina. Toiset menivät pitkään yöhön tappavien aseiden takia. Eläessänne olitte urheita ja kuollessanne jätitte jälkeen nimen.”

”Nyt olemme palaamassa kotiin. Voittajien laulut kuuluvat suistamme ja vankimme ovat kanssamme. Henkenne ovat yhä kanssamme ja varmasti kuulevat rukouksiamme. Seuratkaa sotalippuja, tulkaa mukaan joukkoomme, palatkaa maahamme, jokainen omaan kyläänsä, joissa voitte nauttia liha-huureja ja saada uhrauksia omalta suvultanne. Älkää ryhtykö vaeltaviksi aaveiksi tuntemattomien kylien varjoon outojen kaupunkien varjossa. Tulen antamaan keisarille muistion, että vaimojanne ja lapsianne tulee palkita anteliaasti, joka vuosi antaen ruokaa ja vaateita, joka kuukausi lahjoituksia niin, että selviätte.”

”Teille henget, jotka olette kuolleen etelän ihmisten henkiä, tässä on teille tavallinen uhraus. Olette lähellä kotianne. Ympärivuotinen uhraus ei ole turha. Eläessänne kunnioittitte taivaallista majesteettia, kuollessanne tulitte osaksi jumalten vaikutuspiiriä. On oikein, että saatte olla rauhassa joutumatta huutamaan tuskallisia huutoja. Kumartunein päin rukoulen, että otatte vastaan tämän uhrauksen.”

”Valitan kohtaloanne kuolleet! Tässä on teille uhraus!”

Zhuge Liang puhkesi kovaan valittamiseen tämän rukouksen lopussa, ja näytti suuria tunteita niin, että koko sotajoukko itki. Meng Huo seuraajineen myös valitti ja itki, ja surullisten pilvien ja vihaisten sumujen joukossa ilmaantui monia pahoja henkiä, jotka katosivat tuuleen.

Uhrauksen materiaalin puoli heitettiin jokeen. Seuraavana päivänä sotajoukko seiso i eteläisellä rannalla. Taivas oli kirkas heidän yläpuolellaan ja vesi oli tyyni heidän jaloissaan, pilvet olivat poissa, tuuli oli vaiennut ja ylitys tapahtui ilman ongelmia. He jatkoivat matkaansa piiskojen viuhuessaa, gongien kumistessa, kulkusten soidessa ja voitonlaulu kuului kaikkialta.

Mennessään Yongchangin läpi, Wang Kangin ja Lu Kai jätettiin vahtimaan neljää aluettaan; Yizhouta, Yongchangia, Zanggea ja Yuesuita. Ja sitten Meng Huo sai luvan lähteä. Hänen käskettiin olemaan ahkera hallinnossaan ylläpitäen järjestystä, pitäen hyvää huolta ihmisistään ja edistäen maanviljelystä. Hän poistui kyynelten valuessa poskiaan.

Kun sotajoukko lähestyi pääkaupunki Chengduta, niin myöhempi hallitsija tuli viidentoista kilometrin päähän kaupungista tervehtimään voittoisaa ministeriään. Keisari seiso i tien vieressä, kun Zhuge Liang ilmaantui ja odotti.

Zhuge Liang nopeasti laskeutui sotavaunuistaan, heittäytyi hänen jalkoihinsa ja sanoi, ”Palvelijasi on loukannut sinua saaden sinut huolestumaan. Etelän valloitus vei paljon aikaa.”

Keisari tarttui Zhuge Liangia ystävällisesti kädestä ja nosti hänet pystyyn. Sen jälkeen Jumalan Pojan ja hänen ministerinsä sotavaunut palasivat Chengduhun rinnakkain. Pääkaupungissa pidettiin suuret juhlat ja sotajoukko palkittiin. Siitä lähtien parisataa kaukaista maata lähettivät keisarilliseen hoviin lahjoja.

Kuten muistiossa ehdotettiin, niin keisari piti huolta sotilaiden perheistä, joissa niiden isät olivat kuolleet sotaretkellä, ja he olivat tyytyväisiä. Koko maa nautti rauhasta.

Samaan aikaan Keskeisillä Mailla Wein hallitsija Cao Pi oli nyt hallinnut seitsemän vuotta, ja oli Shun-Hanin kalenterin mukaan Alkavan Vaurauden neljäs vuosi. Cao Pi oli ottanut vaimokseen naisen Zhenin suvusta, joka oli aikaisemmin ollut Yuan Shaon toisen pojan vaimo. Hän oli löytänyt rouva Zhenin Yejun piirityksestä ja mennyt naimisiin tämän kanssa. Hän oli synnyttänyt tälle pojan, Cao Ruin, joka oli hyvin älykäs ja isänsä suuri suosikki.

Myöhemmin Cao Pi otti Rakastetuksi Puolisokseen Guo Yongin tyttären Guanzhongissa. Rouva Guo oli nainen, joka oli erittäin kaunis, ja josta tämän isä sanoi, ”Hän on kuningas naisten joukossa!” Niin hän kutsuttiin ”Naiskuninkaaksi”.

Kun rouva Guo saapui hoviin, niin rouva Zhen joutui herransa epäsuosioon, ja Rakastetun Puolison tavoitteena oli nousta keisarinnaksi. Hän uskoutui Zhang Taolle, hovin ministerille.

Kun keisari ei ollut paikalla ja Zhang Tao väitti sanoen, ”Keisarinnan palatsista on kaivettu esiin puinen Teidän Majesteettinne kuva, johon on kirjoitettu syntymäaikanne. Sitä käytetään vihamieliseen manaamiseen.”

Cao Pi vihoissaan pakotti keisarinnansa tekemään itsemurhan; ja hän nosti Rakastetun Puolison tämän paikalle.

Rouva Guolla ei ollut lapsia. Niin hän piti Cao Ruita omamaan. Vaikka hän rakasti Cao Ruita, niin häntä ei nimetty seuraajaksi.

Kun hän oli noin viisitoistavuotias, niin Cao Rui, joka oli taitava jousiampuja ja rohkea ratsastaja, oli isänsä kanssa metsästämissä. Laaksossa he näkivät peuran ja sen vasan. Cao Pi ampui peuran, kun taas sen vasa pakeni. Nähdessään vasan menevän poikansa hevosta kohti, Cao Pi käski häntä ampumaan sen. Sen sijaan nuorukainen purskahti itkuun.

”Teidän majesteettinne on tappanut äidin. Täytyykö myös lapsi tappaa?”

Sanat saivat keisarin katuvalle päälle. Hän pisti jousensa syrjään ja sanoi, ”Poikani, sinusta tulee hyväntahtoinen ja hyveellinen hallitsija.”

Siinä tilanteessa Cao Pi päätti, että Cao Rui seuraisi häntä, ja antoi tälle Pingyuanin prinssin arvon.

Viidentenä kuukautena keisari sairastui ja lääkkeistä ei ollut mitään hyötyä. Silloin korkeimmat upseerit oli kutsuttu keisarin sängyn viereen. Siellä olivat Keskisen Armeijan Komentaja Cao Zhen, Kenraali Joka Vartioi Länttä Chen Qun ja Suurkomentaja Sima Yi.

Kun he kaikki olivat saapuneet, niin keisarin poika kutsuttiin ja kuoleva keisari sanoi hänelle: ”Olen vakavasti sairaana, ja loppuni on lähellä. Annan teidän huomaanne ja ohjaukseen poikani. Teidän täytyy tukea häntä osoittamani hyväntahtoisuuden vuoksi.”

”Miksi Teidän Majesteettinne sanoo tuollaisia?” he sanoivat. ”Teemme parhaamme palvellaksenne sinua tuhat syksyä ja lukemattoman määrän vuosia.”

”Ei. Tiedän, että tulen kuolemaan”, sanoi keisari. ”Yllättävä Xuchangin porttien kaatuminen oli enne, jonka tiedän hyvin.”

Juuri silloin palvelijat ilmoittivat, että Kenraali Joka Valloittaa Idän, Cao Xiu oli tullut kyselemään keisarin vointia. Heidän käskettiin kutsua Cao Xiu kammioon.

Kun hän saapui, niin Cao Pi sanoi, ”Sinä ja nämä kolme ovat valtakunnan tukipilareita ja kulmakiviä. Jos pidätte huolta pojastani, niin voin sulkea silmäni rauhassa.”

Ne olivat hänen viimeiset sanansa. Esiin purskahti kyyneleitä, ja Cao Pi vajosi sohvallensa kuolleena. Hän oli neljäkymmentävuotias ja hän oli hallinnut seitsemän vuotta (Jaa. 229).

Neljä ministeriä nousivat valitellen kuollutta ja aloittivat työn Cao Ruin nostamiseksi Suuren Wein keisariksi. Edesmennyt keisari sai kutsumanimen ”Keisari Pi”. Edesmennyt keisarinna, puoliso, joka oli kuollut, sai kutsumanimen ”Keisarinna Zhen”.

Arvonimiä jaettiin anteliaasti uuden vallan kunniaksi. Zhong Yaosta tehtiin Keisarillinen Holhooja; Cao Zhenistä Sijaishallitsijamarsalkka; Cao Xiusta Sotaministeri, Hua Xinistä Suurkomentaja; Wang Langista Sisäministeri, Chen Qunista Työministeri, Sima Yistä Lentävän Ratsuväen Keisarillinen Komentaja; ja monia muita, niin kuuluisia, kuin tuntemattomia, ylennettiin. Yleinen armahdus julistettiin ympäri maata.

Samaan aikaan oli avoimia virkoja Yongzhoun ja Lianzhoun komentajien paikoissa. Sima Yi kysyi virkaa ja sai sen. Hän lähti uuteen virkaansa niin pian, kuin hän sai nimityksen. Kaikki sotilasasiat lännessä olivat hänen käsissään.

Samaan aikaan nämä uutiset tulivat Zhuge Liangin tietoon ja he hermostuttivat häntä.

Hän oli huolissaan sanoen, ”Cao Pi on kuollut ja hänen poikansa Cao Rui seuraa häntä. Se ei ole huoleni. Olen huolissani Sima Yistä, joka on hyvin ovela ja taitava sotataidoissa, ja joka komentaessaan kaikkia läntisiä voimia Yongzhoussa ja Liangzhoussa voi olla vakava uhka Shulle, Sima Yin kimppuun täytyy käydä heti.”

Neuvonantaja Ma Su puhui tästä asiasta. ”Sinä, oi pääministeri, olet juuri palannut raskaalta ja kuluttavalta sotaretkeltä, ja sinun pitäisi käyttää aikaasi toipumiseen siitä ennen kuin lähdet toiselle sotaretkelle. Minulla on kuitenkin suunnitelma, joka voi saada Cao Ruin tuhoamaan Sima Yin. Saanko kertoa sen?”

”Mikä on suunnitelmasi?” hän sanoi.

”Nuori keisari ei luota Sima Yihin, vaikka Sima Yi on valtion korkea ministeri. Nyt lähetä joku salaa Luoyangiin ja Yejuniin levittämään tietoja, että Sima Yi suunnittelee kapinaa. Sen lisäksi valmistelee julistusta hänen

nimellään ja levitä sitä niin, että Cao Rui ei luota häneen, vaan teloituttaa hänet.”

Zhuge Liang hyväksyi tämän suunnitelman.

Siitä ilmaantui yllättäen paljon kirjallisia ilmoituksia, ja yksi niistä päättyi Yejun kaupunginportille. Vartijat ottivat sen alas ja lähettivät sen Cao Ruille. Siinä luki:

”Minä, Sima Yi, Lentävän Ratsuväen Keisarillinen Komentaja, Yongzhoun ja Liangzhoun joukkojen ylipäällikkö, luottavaisena yleisestä oikeudenmukaisuudesta ilmoitan valtakuntaa sanoen:

”Tämä dynastian perustaja, keisari Cao teki itsestään keisarin ja nosti Cao Zhin Linzin herraksi. Valitettavasti vitsaus leviää ulkopuolella ja lohikäärmehallitsija ei ole pystynyt toimimaan moniin vuosiin. Keisari Caon pojanpoika, Cao Rui, ei omaa hyveellisyyttä, vaikka hän on korkeassa virassa, niin hän ei ole toteuttanut edeltäjiensä suuria aikeita. Nyt minä, Taivaan tahdon ja ihmisten halujen mukaan olen päättynyt pistää sotajoukkoni liikkeelle turvakseni ihmisten toivomukset. Kun päivä koittaa, niin tulen kutsumaan kaikki herransa eteen ja tulen täydellisesti tuhoamaan jokaisen, joka ei tottele. Teille on kerrottu, jotta saisitte tämän tietoon.”

Tämä asiakirja pelotti nuorta keisaria, ja hän muuttui kalpeaksi. Heti hän kutsui virkamiehensä harkitsemaan toimia sen suhteen.

Hua Xin sanoi, ”Tämä oli syy miksi hän halusi komentoonsa Yongzhoun ja Liangzhoun. Keisari Cao, Suuren Wein perustaja usein sanoi minulle, että Sima Yi on kunnianhimoine ja nälkäinen, eikä hänelle pidä antaa sotilaallisia virkoja, joista hän voisi vahingoittaa valtiota. Tämä on kapinan alku ja tuon asiakirjan kirjoittaja pitäisi teloittaa.”

Wang Lang sanoi, ”Sima Yi on strategian mestari ja kyvykäs taktikko. Sen lisäksi hän on kunnianhimoine ja tulee saamaan aikaan harmia, jos hän saa elää.”

Niin Cao Rui kirjoitti käskyn koota armeijan, jolla häntä voitaisiin rangaista.

Yllättäen Cao Zhen nousi upseerien keskeltä ja sanoi, ”Se, mitä neuvotte, on mahdotonta. Hänen edesmennyt Majesteettinsa Keisari Pi uskoi poikansa tiettyjen virkamiesten huomaan, ja Sima Yi oli yksi heistä, joten hän selvästi luotti Sima Yihin. Tähän mennessä mikään ei ole varmaa. Jos sinä hätäisesti lähetät sotajoukon kukistamaan hänet, niin voit pakottaa hänet nousemaan kapinaan. Tämä voi olla yksi Shun tai Wun kavalista juonista saada aikaan epäsopua keskuuteemme ja edistää heidän tarkoituksensa. Kun kukaan ei tiedä totuutta, niin rukoilen Teidän Majesteettiänne harkitsemaan ennen kuin hän tekee mitään.”

”Olettaen, että Sima Yi harkitsee kapinaa. Mitä sitten?” sanoi Cao Rui.

Cao Zhen vastasi, ”Jos Teidän Majesteettinne epäilee häntä, niin tee kuin Liu Bang, Hanin Suurenmoinen Esi-isä, joka tekosyy perusteella matkasi Yunmeng-järvelle kutsuen vasallinsa; ja vangitsi Han Xinin, jota epäiltiin petollisuudesta. Mene Anyiin; Sima Yi tulee varmasti, ja hänen toimiaan, sekä olemustaan tulee tarkastella huolellisesti. Hänet voidaan pidättää, jos siihen on syytä.”

Cao Rui muutti mieltään. Jättäen Cao Zhenin huolehtimaan valtion asioista nuori keisari meni keisarillisen kaartin, jonka vahvuus oli satatuhatta miestä, Anyiin.

Tietämättä keisarin saapumisen todellista syytä ja halukkaana osoittamaan arvovaltaansa, Sima Yi tuli tervehtimään hallitsijaansa kaikin suuren armeijan komentajalle kuuluvien elkein sadantuhannen miehen kanssa.

Kun Sima Yi lähestyi, niin hovimiehet sanoivat keisarille, ”Sima Yin loikkaus on varma, koska näin suuri armeija voi vain tarkoittaa sitä, että hän suunnittelee vastarintaa.”

Niin Cao Xiu suuren joukon johtajana lähetettiin kohtaamaan hänet. Sima Yi oletti, että keisarilliset sotavaunut olivat tulossa ja hän eteni yksin ja seisoi tiensivussa nöyrästi, kun Cao Xiu saapui.

Cao Xiu eteni ja sanoi, ”Ystävä, hänen edesmennyt majesteettinsa uskoi sinulle raskaan vastuun pitää huolta pojastaan. Miksi kapinoit?”

Sima Yi kalpeni ja kylmä hiki purkaantui kaikkialla hänen ihollaan, kun hän kysyi syytä tuollaiseen syytökseen. Cao Xiu kertoi hänelle, mitä oli tapahtunut.

”Tämä on kavala juoni, jonka takana ovat kilpailijamme, Shu ja Wu, jotka haluavat kylvää epäsofia”, sanoi Sima Yi. ”Sen tarkoituksena on saada keisari toimimaan epäoikeudenmukaisesti ministereitään kohtaan, jotta joku muu hyötyisi. Minun täytyy tavata Taivaan Poika ja selittää.”

Käskien sotajoukkonsa palaamaan Sima Yi meni yksin keisarin sotavaunuille.

Sima Yi kumarsi syvään, ja sanoi itkien, ”Hänen edesmennyt majesteettinsa antoi minulle käskyn pitää huolta hänen pojastaan. Kuinka voisin pettää hänet? Tämä on vihollisen juoni. Pyydän lupaa johtaa sotajoukkoa ensiksi tuhoamaan Shun ja sitten hyökkäämään Wuhun, jotta voin osoittaa kiitollisuutta niin edesmenneelle keisarille kuin myös Teidän Majesteettilenne ja osoittaa oman vilpittömyyteni.”

Kuitenkaan Cao Rui ei ollut kovinkaan vakuuttunut, ja Hua Xin sanoi, ”Joka tapauksessa häneltä pitää ottaa pois sotilaallinen käskyvalta ja komentaa hänet eläkkeelle.”

Ja niin päätettiin tehdä. Sima Yi pakotettiin menemään eläkkeelle omaan kotikyläänsä. Cao Xiu seurasi häntä komentajana ja Cao Rui palasi Luoyangiin.

Pian noista tapahtumista saapui uutinen Shuhun. Zhuge Liang iloitsi, kun hänelle kerrottiin, että juoni oli onnistunut.

”Sima Yi ja hänen komennossaan olevat voimat ovat olleet este pitkään toivomassani hyökkäyksessä Weiin. Nyt hän on poissa kuvioista, enkä ole enää huolissani.”

Ensimmäiseksi hän kokosi upseereita hoviin, ja Zhuge Liang astui eteen ja esitteli Shun hallitsijalle muistion, jossa hän pohti.

”Ensimmäinen hallitsija saavutti vain puolet tavoitteistaan ennen kuolemaansa. Tällä hetkellä valtakunta on jakautunut kolmeen osaan, ja maamme on heikko; tämä on kriittisin hetki meille. Silti ministerit pitävät huolta pääkaupungista, sekä uskolliset ja omistautuneet sotilaat uhraavat henkensä ulkomailla, sillä he edelleen muistavat ensimmäisen hallitsijan erityisen ystävällisyyden ja haluavat osoittaa kiitollisuuttaan Teidän Majesteettilenne. Siksi olisi todellakin sopivaa, että olisit halukas kunnioittamaan hänen hyveellistä muistoa upseeriasi piirissä. Teidän

Majesteettinne ei pitäisi itse toteuttaa tahtoa, lainata sanontoja ikuisen hyveellisyyden periaatteista ja niin estää rehellisiä ihmisiä sanomasta mielipiteitään. Yksi sääntö toimii keisarin palatsissa ja hovimiehen asunnossa: täytyy olla yksi laki, joka palkitsee hyvän ja rankaisee pahasta. Pahantekijät ja lainrikkijat, sekä aidot ja hyvät ihmiset, täytyy käsitellä heidän tekojensa mukaan virkamiesten toimin, samalla kun Teidän Majesteettinne puolueeton ja valistunut hallinto toimii. Puolueellisuus on väärin, kun on olemassa yksi laki hoville ja toinen alueille.”

”Korkeat ministerit Fei Yi, Guo Youzhi ja Dong Yun ovat rehellisiä miehiä, joka ovat täysin uskollisia; siksi Hänen Edesmennyt Korkeutensa valitsi heidät testamentissaan. Neuvoni on puhua heille kaikissa palatsin asioissa, suurissa tai pienissä ennen toimimista. Teidän Majesteettinne tulee saamaan suuren edun, kun puutteet korjataan.”

”Kenraali Xiang Chong oli hyvin tasapainoinen mies, joka tuntee sotilasasiat, jolle koettelemisen jälkeen edesmennyt keisari antoi arvon kyvykäs. On yleinen mielipide, että Xiang Chongista pitäisi tehdä suorkomentaja. Neuvoni on kysyä häneltä sotilasasioissa, jotka ovat suuria tai pieniä, jotta sotavoimat voivat tehdä parhaansa, kun niitä käytetään niiden kykyjen mukaan.

”Houkuttele arvokkaita ihmisiä; torju pahat. Tämä toimintatapa nosti Aikaisemman Hanin valtaan ja sen rikkominen raunioitti Myöhemmän Hanin. Kun edesmennyt keisari oli kanssamme, niin hän usein keskusteli palvelijasi kanssa ja häntä koskettivat erityisesti tarinat keisareista Huan ja Ling.

”Sihteeristön puhemies Chen Zhen, komentaja Zhang Si ja ministeri Jiang Wan ovat kaikki korruptoitumattomia ja valistuneita ihmisiä, jotka ovat rehellisiä kuolemaan asti. Toivon, että Teidän Majesteettinne pitää heitä lähellä ja uskottuu heille. Jos niin toimitaan, niin Hanin kunnia tulee siitä nousemaan.

”Olin itse alun perin yksityishenkilö, maanviljelijä Nanyangista, joka vain huolehti omasta henkilökohtaisesta turvallisuudestaan epävakana aikana, eikä pyrkinyt keskustelemaan ylimysten kanssa. Edesmennyt Majesteetti, ensimmäinen hallitsija piti huolta kaltaisistani tavallisista ihmisistä alentuen tulemaan vaatimattoman majaani kolme kertaa ja keskustellakseen kanssani. Hänen suuripiirteisyytensä vaikutti minuun syvästi, ja suostuin tekemään

Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta
lähestyy loppuaan. Vanhat hallitsijat
ja ylimykset vähitellen kuolevat pois ja
heidän tilallensa tulevat uudet miehet.
Keillä tulee olemaan tarpeeksi taitoja ja
valtaa yhdistää Kiina?

